

ඔබේ ගෙවත්තටත් පලතුරු

ලෝකික සැප සම්පත් කෙරෙහි කලකිරී, විමුක්තිය සොයා වන ගත වූ අප්‍රමාණ තවසයාව, එකම සරණ වූ පලතුරු මිනිස් ශිෂ්ටාචාරයන් සමඟ ඇත්තේ වෙන්කළ නො හැකි සබඳතාවයකි. එනිසා අදාළ මේ සම්බන්ධයේ ස්වරූපය මිනිස් වර්ගයාගේ ශිෂ්ටාචාරය පෙන්නවන සාධකයක් සේ සමහර මානව විද්‍යාඥයින් සලකනවා. අපේ ජන ජීවිතයේ වුවද සෑම උත්සවයක්ම සාඩම්බර අමුත්තක් බවට මෙය පත්වී ඇත.

ආචාර්ය හේරත්

පලතුරුගත් කීපයක් නැති ගෙවත්ත ගෙවත්තක් නොවේ යන්න ස්ථාපිත වූ පැරණි කියමනකි. එහෙත් මෑත දී සිට පලතුරු පිළිබඳව අපේ ජනතාවගේ උනන්දුව හා කතා බහ වැඩි වුණා. “ඒ මිලයට ගත නොහැකි දුලබ දෙයක් ලෙස පලතුරු දැන් සුබෝපහෝගී වෙලා” යැයි සමහර පාරිභෝගිකයන්ගෙන් මැසිවීලි නැහේ.

අපේ රටේ පලතුරුවල හිඟයක් ඇති වී තිබෙනම එය ඓතිහාසික ක්‍රියා වලියක ප්‍රතිඵලයක් ලෙසයි. උද්‍යාණ විද්‍යාව පිළිබඳ ශාස්ත්‍රීය බලධාරියකු වන කෘෂිකාර්ම දෙපාර්තමේන්තුවේ නියෝජ්‍ය අධ්‍යක්ෂ (උද්‍යාන විද්‍යා) ආචාර්ය එච් හේරත් දකිනුයේ මේ ක්‍රියා වලියේ ප්‍රතිඵලයක් ලෙස එළවළු විසිතුරු පලවීම හා පලතුරු යන සර්ම කලාපීය උද්‍යාන විද්‍යාවේ ප්‍රධාන කොටස් තුනක් අඩු වර ප්‍රසාද ලැබෙන්නේ පලතුරුවලට.

මෙලස සිදු වූයේ ඇයි? යන ප්‍රශ්නයට පිළිතුරු දෙන ආචාර්ය හේරත් මෙය අපේ රටේ පැවති විදේශ පාලනයේ අතුරු පලයක් මුත්‍යාන අධිරාජ්‍යවාදීන් යටත් විජිතවල වගාවන් කළේ ඔවුන්ගේ පාලන ක්‍රමයේම කොටසක් ලෙසයි. වෙනත් වචනවලින් කිවහොත් ඔවුන් යටත් කරගෙන ඒ ඒ රටවලට විශේෂ වූ වැවිල්ලක් තිබුණා. ඒ අනුව අපේ රටට නියම වූ වැවිලි වූයේ තේ, රබර්, පොල්. නිදහසින් පසුව වුවද අපේ කෘෂිකාර්මික පර්යේෂණ යොමු වූනේ ප්‍රධාන ආහාරය වන සහල් නිපදවීමට. අපේ සම්පත් ප්‍රමාණය ඉතා අඩු නිසා සහල් නිෂ්පාදනය වැඩි කිරීමට එම සම්පත් යෙදවීම ජාතික ප්‍රමුඛ තාවයක් වූණා.

අනෙක් අතින් පලතුරු නිෂ්පාදනය වැඩි කිරීමට නව පර්යේෂණ කලක් ගසෙහි ආයු කාලය වැඩි නිසා සෑහෙන කාලයක් ගත

වෙනවා. නොඑසේව, එළවළු හා විසිතුරු පැලෑටි වල දියුණුවත්, විශේෂ හේතූන් නිසා අපේ රටේ ඇතිවී, තමන්ට පලපුරුදු—සෞම්‍ය කලාපීය එළවළු—ගෝවා, බීටරුව, කැරට්—වතුකරයේ වඩා ගැනීමට උත්සුක වූ මුත්‍යානායන් ගෙන් ශිල්ප ඥානය ලබාගත් අපේ උඩරට ගොවියන් ඒවා වගාව ඇරඹීම මෙම දියුණුවට අධිකාලමයි.

එහෙත් පලතුරු වගාවට මෙබඳු ශිල්ප ඥානයක් නොලැබීම නිසා අපේ ගොවීන්ට සිදුවූයේ සම්ප්‍රදයිකව වගාකළ පලතුරුම වගා කරන්නටයි. මේ දැනුම

පරතරය පල තුරු වගාව සම්ප්‍රදායික ගෙවතු වගාවන්ට සීමා කිරීමට හේතුවූනා.

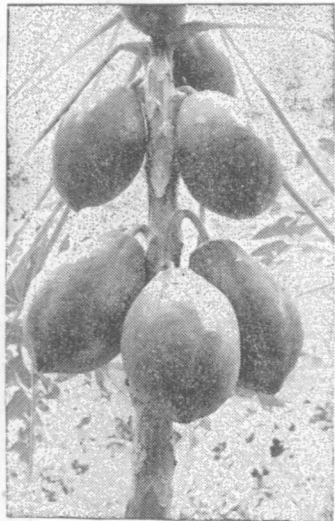
කෙසේ වුවද පලතුරු නිෂ්පාදනයට වෙළඳ පොලේ ඉතා යහපත් අනාගතයක් තිබෙනවා. මෙය තේරුම් ගත් කෘෂිකර්ම දෙපාර්තමේන්තුවේ උද්‍යාන විද්‍යා අංශය සකස් කළානව වැඩ පිළිවෙලක්. ඒ පිළිබඳව ආචාර්ය හේරත්; අපේ වැඩ පිළිවෙලේ මූලික අරමුණ හොඳ පලතුරු අපේ රටේ සුලභ කිරීම, එහෙත් එයින් අදහස් කෙරෙන්නේ ද අප විදේශ වෙළඳ පොල අමතක කළයුතු බවකි,

නියත ලෙස ම, අප විදේශ වෙළඳ පොල සඳහා එක් මූලික දුෂ්කරතාවයක් ජයගත යුතුය. ඒ විදේශ වෙළඳ පොලට සරිලන ආකාරයට අපේ පලතුරු නිෂ්පාදන තත්වය උසස් කිරීම, උද්‍යාන යක්: අපේ සම්ප්‍රදායික පැහිරි වර්ගයේ (දෙහි දෙඩම් පවුල් වලට අයිති) පලතුරු තත්වයෙන් බාලයි. දැන් අපේ රටේ තිබෙන එම තත්වයේ පලතුරු වලට විදේශ වෙළඳ පොලේ ඉල්ලුමක් නැ. (ඒ වෙළඳ පොලට සුදුසු නිෂ්පාදන තත්වයක් ඇති කර ඇත්තේ පලතුරු දෙකකට, පැෂන් පෘථි හා අන්තාසි.)

මේ කරුණු නිසා අපේ පලතුරු වගාව දේශීය ඉල්ලුම වැඩිවීම මූලික අරමුණු කරගෙන දියුණු කළ හැකියි. උද්‍යාන යක් ලෙස: මෙතෙක් කිරි නිෂ්පාදනයට යොමු කළ පැපොල් පලතුරු වැවිල්ලක් ලෙසත් කළ හැකියි.

තවත් අරමුණක්ද මෙම වැඩපිළිවෙලේ ඇතුළත්. ඒ පලතුරු ආශ්‍රිත කර්මාන්ත බිහි කිරීම. යම් ප්‍රදේශයක් එක් පලතුරක් විශාල වශයෙන් වැඩු පසු එම ප්‍රදේශයම පලතුරු ඇසිරීමේ, සකස් කිරීමේ

කම්හල් බිහි කළ හැකියි. එයින් පලතුරු අපතේ යාම නවතින අතර, රැකියා සුලභකිරීම, විදේශ විනිමය උපයීම ආදී පරමාර්ථයක් රැසක් ද ඉටු වෙනවා. මෙබඳු වැඩ පිළි

වෙලක් තුළින් ජනතාවගේ පෝෂණ තත්වය දියුණු කිරීමටත් හැකි බවයි හේරත් මහතාගේ අදහස. අපේ ජනතාව පලතුරු ආහාරයට ගන්නේ අමිශ්‍රව, උද: යම් පලතුරු යුෂක් සකස් කලත් එයට වෙනත් පලතුරක් තබා දෙහි හෝ දෙඩම් බිංදු කිහිපයක් මිශ්‍ර කිරීමටත් අපේ ජනතාවට නුහුරුයි. ඒ නිසා රසය හා ගුණය ප්‍රශ්න කරන පලතුරු යුෂ මිශ්‍ර කිරීමටත් අපේ ජනතාවට නුහුරුයි. ඒ නිසා රසය හා ගුණය ප්‍රශ්න කරන පලතුරු යුෂ මිශ්‍රන ජනතාවට පහසු මිලට ලබාදීම මෙම වැඩ පිළිවෙලේ තවත් අරමුණකි.

මේ අරමුණින් මෙම පලතුරු වගා කිරීමේ සහනාධාරය දිවයිනේ සුදුසුම ප්‍රදේශ කිහිපයකට සීමා කිරීමට බලාපොරොත්තු වූවත් එයට ඉඩක් ලැබුනේ නැ. ඒ සෑම දිස්ත්‍රික්කයකින්ම ඒ සහනාධාරයට ඉතා නියුණු ඉල්ලීමක් ඇති වීමෙන් (අක්කර 10,000 ක් පලතුරු වගා කිරීමේ ඒසි අවුරුදු ඉලක්කය දැනටම සම්පූර්ණ වෙලා. එසේ වූවත් මෙම වැඩ පිළිවෙල යටතේ පලතුරු ගොවීන්ට සපයන පහත සඳහන් මුදල් ප්‍රමාණයන් පලතුරු අක්කරයක් වගා කිරීමට ලබාගත හැකියි. දෙහි සඳහා රු. 2,800/- ක්, දෙඩම් රු. 2,500/- ක්, පැෂන් පෘථි රු. 4,000/- ක්, කෙසෙල්/වැංගුස්-චින් සඳහා රු. 2,000/- ක්, අලිගැට ජේර රු. 2,250/- ක්, අන්තාසි රු. 3,500/- ක්, අඹ සඳහා රු. 1,750/- ක් හා රඹුටන් සඳහා රු. 1,500/- ක් වශයෙන්.

මෙම වැඩ පිළිවෙලින් අපේ රට පලතුරු වලින්ද ස්වයං-පෝෂණයක් කිරීම කෘෂිකර්ම අමාත්‍යාංශයේ අදහසයි.

